

Dětský pěvecký sbor na národním festivalu Smetanova Litomyšl

Anička Flajšingerová
Dětský sbor Židlochovice

V sobotu 15. června jsme ráno před osmou hodinou odjeli z Brna do Litomyšle odehrát představení Kocour v botách na festival Smetanova Litomyšl. Asi kolem desáté hodiny jsme dorazili na místo. Nejdříve jsme se seznámili se sálem, v kterém jsme měli hrát, poté si nachystali kostýmy a nakonec jsme šli zkoušet. Oproti představením v Brně mělo toto vystoupení jednu velkou změnu, a to, že klavírní doprovod i s dirigentkou nebyl s námi na jevišti. Museli jsme se tak naučit sledovat pokyny dirigentky přes obrazovky umístěné na jevišti. První představení začínalo ve 14 hodin, ale ještě před tím si většina zašla na oběd. Vystoupení dopadlo velice dobře a všichni si to užili. Druhé představení začínalo v 17 hodin. Před ním si někteří zašli do kavárny nebo si prohlédli město.

Když opět nadešel čas, byli všichni připraveni podat opět co nejlepší výkon. Po ukončení vystoupení jsme si uklidili kostýmy a nachystali se na odjezd. Po cestě

jsme už jenom odpočívali a těšili se domů. Do Brna jsme přijeli krátce po 20. hodině. Byl to krásný zážitek pro všechny a už teď se těšíme na další.

Smetanův dům v Litomyšli, závěrečná děkovačka / foto: M. Moudrá

Z malých Výhonků odrostly statné stromky

MgA. Alžběta Hanzlová
Přísnovice

Máme ve Výhonku předškoláka. Už pár týdnů jsem si lámala hlavu, jak mu vysvětlím, že po prázdninách půjde do školy, a že školka, kde se cítí jako na nejlepším prázdninovém táboře, končí. Než jsem to vymyslela, přišel rodičům předškoláků mail. „Se slzou v oku oznamujeme, že nadešla chvíle velkého louče-

ní. Z vašich malých Výhonků již odrostly statné stromky, které jsou připraveny na další velký krok. V pátek podstoupí přechodový rituál, kterého se zúčastní i rodiče (bez sourozenců). Sraz ve 20:30 u pekárny, s sebou batoh s pitím a čelovkou. Do školky přichystejte spacák, karmatku, kartáček, špekáček a něco k snídani.“

Mladší dceru jsme nechali u babičky, syněk si sbalil věci na cestu a v napjatém očekávání jsme dorazili na místo srazu. Tam ovšem nebyl vůbec nikdo. Netušili jsme, co nás čeká.

Po udiveném pátrání jsme našli na zdi připravený vzkaz. „Milí Výhonci, cestu na rozhlednu už dobře znáte, tento rok jste na ní byli nejméně 10x. Teď vás čeká výstup s důležitým úkolem. Tentokrát se stanete vy průvodci svým rodičům. Vydejte se společně obvyklou cestou k rozhledně.“

Prokopovi blýsklo v očích a obrovskou rychlostí vyrazil na stezku. Cestou nám ukazoval, co kde zažili, jak přesně volají průvodkyně, když jede auto a bravurně na sobě plácal komáry. Podél cesty visely cedulky s obvyklými hláškami dětí. V polovině výstupu nás čekala dojemná výstavka fotografií, doplněná o citáty předškoláků. Postupovali jsme lesem a pomalu se snášel večer. Cítili jsme hluboké souznění rodičů s dítětem, tato chvíle byla opravdu jen pro nás. Když byla rozhledna na dohled, ze zatáčky vystoupila průvodkyně Alžběta. Měla k Prokúpkovi krátkou řeč, kdy mu vysvětlila důležitost chvíle. Ocenila, že došel až sem, a oznámila nám, že dál už půjde sám! Prokop na nás přes rameno houkl „Ahojoj zítra!“ a neohroženě pádil sám k rozhledně.

Co bylo dál, víme jen z vyprávění. Na rozhledně na všechny předškoláky čekaly další dvě průvodkyně a předaly dětem dárky. Zavírací nožíky a každému vlastní album. Soumrakem se pak vydali na cestu k jurtě. Na louce nachystali oheň, opekli špekáčky a poprvé spali pod hvězdami. Ráno se nám vrátil kluk se sebevědomým výrazem a věncem komářínců kolem čela. Už ví, že odrostl, školka končí a těší se, co bude dál.

Díky holky!

Malí Výhonci se loučili se školkou na rozhledně / foto: A. Hanzlová